

rost af mine Modstandere, for saa kan det gerne være, at der er noget muggent ved min Politik, men saa længe de angriber mig, saa længe de har Mistillid til mig, tror jeg ikke, der er Anledning for jer til at være betænkelige. Jeg tror, det er saaledes, at man rundt omkring i Arbejderkredse, i de Kredse af Befolkningen, der i første Række danner Grundlaget for den nuværende Regering, føler sig ganske vel tilpas ved, at vore Modstandere nærer Mistillid til denne Regering. Det bidrager til, at de Kredse, jeg her tænker paa, samler sig i tættere Skarer om denne Regering. Man studerer, hvad der kommer frem, men naar det ikke er andet en Smaating af den Art, man hidtil har hørt og set fremført fra Oppositionens Side, tror jeg, at det efterhaanden vil falde sammen. Der er indenfor vore Rækker intet som helst i Retning af Frygt for den Valgdag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kragh spejdede efter. Man ser med Fortrøstning en saadan Valgdag i Møde, og jeg tror, den skal vise, at de røde Faner fremdeles peger lige op i Luften, der er ikke Tale om, at de er gemt nogetsteds. Den Politik, der er ført, kan vi være bekendt, og den vil vi være med til at tage Ansvar for. Vi kan møde rundt omkring i Landet med aabent Visir og være medansvarlige for de Lovgivningsarbejder, der er gjort Forsøg paa at gennemføre, og den Administration, der er ført af den Regering, der i Øjeblikket sidder med Magten her i Landet.

Kr. Kristensen: Det er sikkert alle ærede Medlemmer bekendt, at der paa de aarlige Finanslove opføres betydelige Beløb til Sikring af Vestkysten. Det store Vesterhav er jo en haard Nabo og gør mange stærke Indhug paa Kysten, hvor Klitrækken er svag, og for Resten ogsaa paa mange andre Steder; og det er da nødvendigt, at der bliver ofret betydelige Beløb for at holde Havet tilbage.

Et af de Steder, hvor det særlig er galt, er Kysten ved Thyborøn, dels paa Thyborøn-Tangen og dels paa Agger-Tangen; og der er et Sted udfor Fiskerlejet Agger, hvor Kysten er meget svag, hvor der er bygget et Dige, som i Fjor ved Stormfloden blev næsten gennembrudt. Man ønsker nu, at der bliver gjort noget ekstraordinært for at sikre mod Havets Fremtrængen. Naar Forholdet ligger saadan ved det Hjem, hvor man til daglig færdes, at der kun er en ganske lille Strimmel tilbage, som er sikret mod Havet, er det klart, at man som Beboer paa dette Sted gaar i en stadig Utryghed for den Dag eller Time, da Havet bryder

igennem. Derfor mener jeg, det er naturligt, at de Folk, som bor paa et saadant Sted, ogsaa henvender sig til Lovgivningsmagten med Ønske om at faa nogen yderligere Sikkerhed imod Havets Fremtrængen. Efter hvad jeg har forstaaet, er Vandbygningsvæsenet ogsaa klar over, at der netop paa dette Sted er en overmaade stor Fare for, at Havet skal trænge igennem. De Katastrofer, der kan ske, hvis Havet trænger igennem, er ganske uberegnelige. Det er ikke blot den 2 700 Tdr. Land store Fladesø, der staar i Fare for at oversvømmes, men det er ogsaa i stor Udstrækning de omliggende Landskaber, de lave Landstrækninger i den Egn. Hvor stor Faren er, er ikke let at forudse, men at det er betydelige Landstrækninger, som staar i Fare, det er der ingen Tvivl om. Derfor er det naturligt, som jeg før sagde, at man deroppe ønsker, at der skal gøres noget ekstraordinært for at beskytte denne Kyststrækning. Beboerne deroppe ønsker, at der opføres et nyt Dige indenfor det gamle Dige, saadan at det nye Dige kunde danne en Reservestødpude, hvis Havet trængte igennem det gamle Dige, saaledes som det var nærvædet at gøre under Julestormen sidste Aar. Men, som nævnt, har jeg den Opfattelse, at Vandbygningsvæsenet ogsaa er klar over, at der paa dette Sted bør gøres noget ekstraordinært; og jeg kan derfor kun paa egne og ogsaa paa Beboernes Vegne beklage, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke har fundet Anledning til paa Finanslovforslaget at opføre en Bevilling til dette Arbejde. Naar vi nu ser paa den Betænkning, som er afgivet af Socialministeriets Arbejdsudvalg, saa finder vi, at der der foreslaas anvendt et Beløb til Udførelse af saadanne Arbejder, ikke til Bygning af et nyt Dige, men til Forstærkning af det gamle Dige. Og naar man har stillet et saadant Forslag som Udtryk for noget, der trænges til, saa gaar jeg ud fra, at man har gjort dette, fordi baade Vandbygningsvæsenet og Ministeren er klar over, at der bør gøres noget. Og naar denne Opfattelse er til Stede, har jeg maaske ogsaa Lov til at haabe paa saamegen Velvillie hos den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han sørger for, at der til Finanslovforslagets anden Behandling bliver opført en Bevilling til dette Arbejde. Dette vil jeg gerne henstille til Ministeren til alvorlig Overvejelse. Det er efter min Mening et forsvarligt og et nødvendigt Arbejde.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil omtale. Dette Spørgsmaal vedrører egentlig ogsaa Ministeriet for of-